

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitivm Perfectionis, Et Virtvtvm Christianarvm

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

IV. Examen particulare super vna re sola instituendum esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

namq; & familiare cum Deo colloquium omium horum te facit obliuisci.

Si ergo omnes hos defectus exteriores, ordine vnum post alium, singillatim expugnare & auferre vis, praterquam quod hoc longi laboris res sit, non rato continget, vt cum de oculorum custodia ac continentia examen facere cupies, ipsum instituere nequeas, ac statim tibi doleat caput, quod adeo recollecte incedere velis, & animum intendere.

Vnde Doctor quidam eximius non sine ratione ipsos spiritualis doctrinæ magistros reprehendit, quod in exterioribus illis defectibus indicandis corrigendisque toti sint? ostenditque primarium boni instructoris ac pastoris animarum studium circa cordis & interiorum reformationem versari debere, & talia eum debere præcepta assignare que hominem faciant ad seipsum & interiora reflectere, sicut Moysen, Scriptura ait *gregem minasse ad interiora deserti*. Cor ergo tuum ante omnia reformare stude, & omnia statim reformata erunt.

CAPUT IV.

Examen particulare super una re sola instituendum esse.

EXAMEN particulare semper circa unum rem particularem (vti nomen ipsum satis indicat) instituendum est: ratio vero, cur ita fieri conueniat, est, quia medium hoc sic usurpatum & efficacius est, & maiores producit effectus, quam si de multis ipsum rebus simul uno codemque tempore institueretur. Certum est enim (& ratio naturalis id dicit) plus hominem aduersus unum vitium solum, quam contra omnia simul sumpta posse: quia

Pluribus intentus minor est ad singula sensus.

& qui multa simul manu complectitur, pauca constringit, vti & hostes faciliter vincuntur sparsi & distracti, quam simul omnes collecti.

Unum per se quis operiet.

Hunc vero inimicos nostros (vitia, inquam, ac passiones nostras) vincendi modum, tunc à Spiritu sancto in sacris litteris nobis traditum, Cassianus ait, cum filios Israel ipse per Moysen edocuit, quo septem illas gentes & nationes aduersarias modo possent expugnare & dele. *Dominus Deus*, inquit Moyses, *consecuetus nationes has in conspectu tuo paulatim, atque per partes, non poteris eas delere faci riter.*

Ac notat Cassianus, velut ad tacitum quandam obiectionem respondens, hominem neutiquam timere debere, ne dum omnem vim suam ad unum vitium expugnandum conuerit, & in id totus animi corporisque nervis intenit, inter alia ex parte omnia alia aduersum se insurgant.

Nam primo haec ipsa diligentia, quam in illo vitio particulari expugnando adhibet, magnum quendam in eius anima à reliquis vitijs horrorem & detestationem, ob communem rationem, in qua omnia conueniunt, producit. Proinde si contra vitium hoc particulare le armari & communierit, simul etiam contra alia omnia erit communius, et nullum ab eis sit damnum aut noxiam accepturus.

Secondo, quia qui in examine particulari vitium unum studiose accurate studet ex anima euellere, simul etiam eam, quæ in corde latet, ceterorum vitiorum radicem, ipsam, inquam, licet, qua illud ad omnia ferri & eualeficiat. Ac proinde unum solum in examine particulari vitium expugnare, tantundem est, ac omnia expugnare. Hæc namque nostri circumstans hoc refrenatio & restrictio ad reliqua etiam refrenanda conducit. Sicut in uno equo procaci & effreni cernere est: quem si lessor habenis contractis retineat & restringat, ne inordinate ac preceps huc illucque feratur, alios patentes equos simul gradientes, ne dissolute libenterque efferaatur, compescit.

His addi & tertium potest, nimurum, quod

CAPUT V.

Quomodo examen particulare iuxta singulas virtutum partes & gradus faciendum & dividendum sit.

DE HUMILITATE.

1. **N**VILLA verba proferre, quæ in laudem & estimationem mei queant redundare.

2. Non efferrī lātitia, quando alius me laudat, aut bene de me loquitur; sed aliquam inde potius mei humiliandi & confundendi occasionem capere, cum videam me non esse talem, qualem aut alij me esse putant, aut ipse esse debetrem.

His addi potest, gaudere, quando alius quis laudatur, aut aliorum sermone celebratur: Et cum aliquem propterea dolorem, vel inuidiæ motum in me percipiam, eum ut defectum ac peccatum à me repellere, vti, & quando aliquam complacentiam aut vanam lātitiam in me, quod alij bene de me loquantur, aduerto.

3. Nihil prorsus ob humanos aliquos respectus agere, nec utrū hominibus videar, vel astimer, sed pure propter Deum.

4. Non excusare me, multo vero minus culpam in aliud tam extrinsecus, quam intrinsecus coniçere.

5. Vanas, elatas, & superbas, quæ mihi circa res ad aliquem honorem & estimationem mei quomodolibet spestantes incident, cogitationes resecare & praescindere.

6. Omnes ut me superiores ducere, non speculatiue tantum, sed etiam practice & re ipsa; ea me erga quoscunque humilitate & reverentia gerendo, quasi si mei superiores forent.

7. In bonam partem accipere omnes, quæ mihi se offerent, humilitatis occasio-

ne
quod
speciem nobis desit,
videamus.

**